

Sjöfyllerilagen utvärderades förra året, men utredningen har kritiserats hårt från flera håll.

Statistik i utvärdering av promillelagen ifrågasätts

Kritik riktas nu mot hur statistik i den utvärdering av promillelagen som kom förra året har redovisats. Transportstyrelsen medger att de kan ha lämnat ut felaktiga uppgifter.

Enligt den nya lagen om sjöfylleri som kom 2010 kan den som kör en båt längre än 10 meter, eller snabbare än 15 knop, med en alkoholhalt över 0,2 promille i blodet dömas för sjöfylleri. Lagen väckte en hel del kritik när den kom och regeringen beslutade att den skulle utvärderas. Utvärderingen stod klar förra året. Med hänvisning till Transportstyrelsen skriver utredaren att 20 personer som omkommit mellan 2011 och 2018 med alkohol i kroppen hade under

0,5 promille i blodet, vilket anges som 16 procent av de omkomna totalt. Av personer med alkohol i kroppen utgör de ungefär en tredjedel. Ingen av dessa omkomna ska ha legat så länge i vattnet att alkoholen kunnat bildas efter döden. Utredarens slutsats är att det även vid måttliga mängder alkohol finns ett tydligt samband mellan alkohol och olyckor till sjöss och att det inte finns någon anledning att ändra lagstiftningen. Ola Ljungberg, medlem i

organisationen "Allt om 02-promille på sjön" har granskat delar av den statistik som ligger till grund utvärderingen. I hans granskning framgår, tvärt emot vad utredaren skriver, att ett antal personer faktiskt kan ha bildat alkohol i kroppen efter döden. Räknas dessa bort så handlar det istället om att 11 procent av de omkomna haft under 0,5 promille alkohol i kroppen vid olyckan, alltså omkring en femtedel av de alkoholpåverkade.

– **UTREDAREN** måste i statistiken ha använt sig av personer som legat så länge i vattnet att alkohol kan ha bildats efter döden, annars får jag inte ihop det, säger Ola Ljungberg.

Även Skärgården har granskat statistiken och kan bekräfta Ola Ljungbergs uppgifter.

– Är det något som är fel i rapporten så är det vi som angett fel i så fall, det är inte utredaren, säger Lars-Göran Nyström, sjösäkerhetssamordnare på Transportstyrelsen.

STATISTIKEN omfattar människor som omkommit i olyckor till sjöss, men siffrorna är inte nödvändigtvis kopplade till olyckor som omfattas av lagen. Olyckorna kan ha skett från förtöjda båtar, kanoter, eller till och med på bryggor. Flera av personerna som räknas in har dessutom haft mycket låga nivåer alkohol i blodet, alltså långt under 0,2 promille.

– Olyckorna som utredaren lutar sig på för att lagen ska kvarstå oförändrad, de olyckorna omfattas inte av sjöfyllerilagens avgränsningar som utredaren har just till att utreda. Jag hittar möjligen en enda dödsolycka med alkoholhalt mellan 0,2 och 0,5 promille under åtta år som faller inom lagens avgränsning, ändå rekommenderar utredaren att lagen ska vara kvar och blundar för var och hur majoriteten av offren finns, säger Ola Ljungberg.

ENLIGT Lars-Göran Nyström är det en övertolkning.

– En del olyckor har till exempel inträffat där maxfarten är okänd. Det går inte att

säga om de omfattas av lagen eller inte.

Ola Ljungberg får stöd i sin kritik från juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet som i ett remissvar skriver att antalet omkomna med alkohol i blodet är för få för att kunna dra slutsatsen att lagen bör behållas i nuvarande form. Många andra juridiska remissinstanser har dock inget att invända mot utredningens slutsatser.

Skärgården har sökt utredaren Anne Rapp.

PETER AUGUSTSSON TEXT OCH FOTO
peter@skargarden.se
Tel: 08-54 54 27 10

Länsstyrelsen får backning på strandskyddsbeslut - igen

Ett ärende där en fastighetsägare ville lägga upp muddermassor på Torö har bollats mellan myndigheter och domstolar i årtal. Nu river domstolen på nytt upp ett beslut från länsstyrelsen.

Historien om muddermassorna på Torö är lång och invecklad. Skärgården skrev om ärendet senast i januari i år. Historien började 2015 när en fastighetsägare på Torö ville få besked från miljö- och samhällsbyggnadsnämnden i Nynäs-

hamn om att dispens för att lägga upp muddermassor på mannens fastighet inte krävdes. Om nämnden mot förmodan skulle anse att dispens krävs yrkade han i andra hand på att få dispens. Nämnden gav honom dispens, vilket mannen överklagade till länsstyrelsen eftersom han ansåg att dispens inte krävdes och inte ville betala för den.

I september 2018 beslutade länsstyrelsen att avvisa över-

klagandet då dispensbeslutet inte ansetts gå honom emot och att han därför saknar klagorätt. Mannen överklagade länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen (MMD) som i sin dom menade att den icke sökte men beviljade dispensen medfört kostnader för fastighetsägaren och att han därmed har klagorätt. Tillbaka till länsstyrelsen. I december förra året rev länsstyrelsen slutligen upp näm-

dens dispensbeslut för muddermassorna med motiveringen att kommunen inte kan ge dispens om ingen ansökan gjorts. Men även detta är formellt felaktigt, menar fastighetsägaren, eftersom han faktiskt ansökt om dispens i andra hand redan 2015. Tillbaka till MMD som återigen ger honom rätt och återigen skickar tillbaka ärendet till länsstyrelsen. En process som tagit fem år.

– Allt jag sagt från början

är att ingen dispens krävs för muddermassorna. Det är det som processen går ut på. Det tycker jag man borde begripa, säger mannen som fortfarande inte fått tillbaka kostnaderna för den dispens han inte ville ha.

PETER AUGUSTSSON TEXT
peter@skargarden.se
Tel: 08-54 54 27 10